

[Lønger]

»Udvalget vil gerne understrege, at det er mindre hensigtsmæssigt at starte med spørgsmålet om registrering, fordi dette nødvendiggør, at udvalget afgiver sin indstilling på grundlag af regler, som man efterfølgende meget muligt vil foreslå ophævet og/eller revideret i ikke ringe omfang.«

Den erfaring, vi har haft med det hidtidige udvalgsarbejde, kan vi godt bruge på beslutningsforslag nr. B 55, for den viser altså, at vi ikke skal belaste dette udvalg med alle mulige andre spørgsmål end det, der er det centrale, nemlig hvordan en kommende sindssygelovgivning skal være udformet, og om vi overhovedet skal have en sådan lovgivning. Det er det, der er det centrale, og derfor er vi kede af det, hver gang man beder udvalget om at tage stilling til andre spørgsmål, som for så vidt ligger uden for det, der er det centrale. Hermed udskyder vi resultatet af udvalgets endelige arbejde og en endelig forbedring af de sindslidendes vilkår.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg takker hr. Lønger for citatet, for deraf fremgår jo klart, at udvalget ikke har sagt noget som helst om, at man ligesom hr. Wilhjelm og hr. Lønger fandt det forkert at behandle sagen. Man beklager sig over, at man skal tage fat på den på det tidspunkt, men det har jo den forklaring, jeg nævnte, at vi blev rykket så mange gange fra venstresocialisterne i sagen, at nu synes vi, det var passende at få en afgørelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 67:

Forslag til folketingsbeslutning om afprøvning af ikke-autoriserede lægemidler og helbredelsesmetoder.

Af Agerschou (SF) m.fl.
(Fremsat 16/3 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Selv om jeg ikke er enig i de konkret foreslåede initiativer i dette forslag, er jeg enig i den grundlæggende tanke bag forslaget, nemlig at der fortsat er behov for en debat om den såkaldte naturmedicin og de ikke-autoriserede helbredelsesmetoder.

Da den daværende regering i 1973 nedsatte et udvalg med henblik på at undersøge naturmedicin og ikke-autoriserede helbredelsesmetoder, forelå der to markant modsatte opfattelser af, hvilke midler og metoder man skulle anvende for at behandle sygdomme og sygdomssymptomer. I dag tror jeg, vi må sige, at vi har et langt mere nuanceret syn på de midler, der kan og bør bruges i sygdomsbehandlingen. For det første råder vi over en lang række gode og effektive lægemidler, som er uundværlige ved behandlingen af mange alvorlige sygdomme. Det er autoriserede lægemidler, hvis virkning er undersøgt efter videnskabelige metoder. Men der er vel i dag en udbredt forståelse for, at det er vigtigt også at anvende præparater, at nogle har lyst til at anvende præparater og helbredelesmetoder, der udnytter de, skal vi sige selvhelbredende og forskellige kræfter, som vi mennesker nu engang er i besiddelse af.

Der er ganske vist tale om præparater og metoder, hvis behandlingsmæssige effekt ikke i almindelighed vil kunne bevises efter de gængse naturvidenskabelige metoder. Der er samtidig tale om præparater og metoder, der har været benyttet gennem lange tider, og som i hvert fald store dele af befolkningen har tillid til og gør brug af.

Jeg tror, vi må sige, at der er sket et holdningskifte i de senere år vedrørende brug af disse alternative metoder og præparater. Noget af forklaringen er naturligvis, at det faktiske forbud mod forhandling af naturmedicin, der bestod tidligere, blev ophævet ved læge-